(Бръшлянъ) Въ ~~жилището на малкия~~ ~~и радио зелены цвѣта~~ отличатъ вѣнецъ отъ бръшлянъ я. Ч. 81. Слѣдъ вечерята (31-й Дек.) нѣкои си откъсватъ щастието си. Отъ бръшлянъ откъсватъ по едно листо отъ бръшлянътъ за всякого отъ домашнитѣ, на въррхътъ на листото различни концы, за да може всякой отъ домашнитѣ да си познава листото. Полагатъ листата въ една паница пълна съ водя и оставятъ паницата вънъ на студътъ да преноцува. На заранъта взиматъ паницата, прегледатъ листата, и което отъ тѣхъ е неповрѣдено и весело заключаватъ, че онзи на когото принадлежи, ще бѫде здравъ прѣзъ цѣлата година; а което отъ тѣхъ е сгърчило и увехнало — стопанинътъ му ще бѫде не здравъ прѣзъ цѣлата година а може и да умре. А. Д. 162 преписва този обичай на Л. 81. но той са не намира ни въ М. ни въ Ч. — Нѣкои ~~от~~ имат ... и бръшлянъ

Бръшлен = бръшлян

Бръшем = бръшля

76

Бръшленив-и, о

Бръшлян. Зелени листи, гр. κισσός тур. сармашик. Руски плющ и вилица: гръц. бйлаз

(Бръщолеви): Единъ да мълчи другъ да бръщолеви нищо и никакво. Л. Д. 1864 р. 108. Въ едно мѣсто хората обичатъ ни всякога да бръщолевятъ нищо и никакво, това показва че тамъ нѣма черкова. — р. 177. Бръщолеви като лудъ. Сир. говори щото му дойде на умътъ. Ч. 132. Конь търдо вѣтъръ вдѣ. Казватъ томува, който говори по вѣтъръ тъ. Ч. 177.

Бръщелевим, бръщолевим. Бръщъолевим. = бръщолевим.

Бръкам — бръкоша — бръкам.

Бръщолевяне (то) въ бръщолеви: прѣдаваме са на писане нищо и никакво бръщолевяне. Л. Д. 1870 р. 173.